

vibst der kunde være Anledning til, for nogen af de Paagjældendes Vedkommende, dog at aabne en Afgang til Pension eller ialtsald en Understøttelse, som jeg erindrer, at man i andre Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om Tjenester, hvortil der paa ingen Maade krævedes større Kundskab eller Dydighed end til endeel af de Bestillinger, hvorom det her gjælder — jeg skal til Exempel nævne Tjenester under Toldvæsenet — med sær Omhu og Iver har søgt at værne netop om disse lavere Stillede, og søgt at skaffe idetmindste nogle af dem en Afgang til under visse Betingelser at kunne erholde Pension eller ialtsald Understøttelse, enten for Livstid eller for et vist begrændset Antal Aar. Noget Saadant har man aldeles undladt her, og jeg troer, at her havde været fuld Tøie til at gaae en lignende Vej. Det er disse Betragtninger, der føre mig til ikke at kunne billige Bestemmelserne i § 25. og til, naar det kommer til Afstemning, at stemme imod denne Paragraph.

M. P. Bruun: Der findes i Slutningen af § 25 en Bestemmelse, der ogsaa har staaet i den Lov, vi tidligere have forhandlet, om Embedsmænd i Ministerierne. Denne Bestemmelse er i den anden Lov, som jeg nu nævnte, udgaaet i Folkethinget efter Forslag af den høitærede Minister ved Sagens 3die Behandling, hvorimod et lignende Forslag til denne Lov ikke blev antaget. Der vil jo der- ved, at denne Bestemmelse staaer her, og ikke i den anden Lov, være en Uoverensstemmelse mellem de to Love, en Uoverensstemmelse, som dog kan have sin Grund i Forskjelligheden af de Embeder, hvorom der er Spørgsmaal. Smidlertid vilde jeg dog have fundet mig foranlediget til at stille et Forslag om, at denne Bestemmelse skulde udgaae, dersom det ikke laa i Sagens Natur, at det maatte være den høitærede Minister, hvem det maatte ligge nærmest at søge den fjernet, forsaavidt han fandt en saadan Fjernelse nødvendig. Der kan som sagt være Grund til at gjøre en Forskjel imellem de to Love, og da den høitærede Minister ikke har fundet Anledning til at søge Forskjellen fjernet, finder jeg heller ikke, at der kan være Grund for Andre til at virke dertil.

Indenrigsministeren: Ja, jeg anseer rigtignok Bestemmelsen for mindre betænkelig her i denne Lov end i den forrige, der handlede om Gager for de Embedsmænd, der ere ansatte i selve Ministerierne.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) § 11 (see Anhang A. Sp. 957)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

2) § 12 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

3) § 13 (see Anhang A. Sp. 957—58)
vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

4) § 14 (see Anhang A. Sp. 958)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

5) § 15 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

6) § 16 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

7) § 17 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

8) § 18 (see Anhang A. Sp. 958—59)
vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

9) § 19 (see Anhang A. Sp. 959)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

10) § 20 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

11) § 21 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

12) § 22 (see Anhang A. Sp. 959—60)
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

13) § 23 (see Anhang A. Sp. 960)
vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.